

HÉBREU

I - INTRODUCTION

L'apprentissage d'une langue vivante est un processus continu qui ne s'achève pas, loin de là, avec la dernière classe du collège. Dans la mesure où elle complète l'acquisition des savoirs de base destinés à garantir aux élèves une relative autonomie dans le maniement de la langue étrangère étudiée, la classe de troisième constitue assurément un point d'arrivée ; mais elle est en même temps un point de départ, tant pour les élèves qui continueront au lycée l'étude de cette langue que pour ceux qui la reprendront ultérieurement, dans le cadre d'autres formations. Elle représente ainsi un moment important de l'apprentissage.

Le programme d'hébreu de troisième LV1 a pour but de compléter ceux des années précédentes, de manière à fournir aux professeurs et aux élèves des indications précises sur ce qui est considéré comme un niveau minimal de compétences, niveau qu'il convient d'atteindre si l'on veut poursuivre ou reprendre l'étude de la langue dans de bonnes conditions. Ces compétences sont d'ordre linguistique, culturel et méthodologique, et doivent assurer aux élèves les moyens d'une communication satisfaisante.

Les compétences linguistiques qui reposent sur la combinaison des quatre activités langagières (compréhension et expression orales, compréhension et expression écrites), sont exposées dans les programmes grammatical et fonctionnel, ainsi que dans le lexique. Le programme grammatical comporte un certain nombre de notions nouvelles, mais il appelle en permanence à la reprise de ce qui a été enseigné les années précédentes (en particulier le cycle central) et a pu être oublié. Le programme fonctionnel propose différentes possibilités d'enrichissement des énoncés, qui deviennent de plus en plus complexes et diversifiés. Le lexique d'environ mille mots, couvre l'ensemble des classes du collège ; en ce domaine encore, la classe de troisième doit tout à la fois consolider et enrichir les connaissances acquises.

Les compétences culturelles permettent aux élèves d'appréhender non seulement les modes de vie et les réalités concrètes d'Israël, pays dont ils étudient la langue, mais aussi les données historiques qui aident à comprendre dans quel cadre et dans quelles circonstances se sont développées la langue et la littérature qu'elle véhicule. L'enseignement de la civilisation, toujours étroitement lié à celui de la langue, peut en outre donner l'occasion d'une ouverture sur d'autres disciplines enseignées en troisième, comme l'histoire contemporaine.

Les compétences méthodologiques, enfin, qui donnent à l'élève les moyens d'accéder à une certaine autonomie, correspondent à celles des autres langues vivantes. Les documents d'accompagnement en préciseront les modalités particulières à la discipline.

Ainsi, le programme de troisième LV1 permet de poursuivre les objectifs déjà exposés pour les années précédentes : approfondir et diversifier les possibilités d'expression orale et écrite, de manière à donner aux élèves les clefs d'une communication authentique et vivante en langue hébraïque.

II - OBJECTIFS

On se référera à l'introduction générale aux programmes de collège, langue vivante 1, qui précise le niveau de compétences que doivent acquérir les élèves de troisième à l'issue de leurs années d'apprentissage en collège.

La classe de troisième a pour fonction de consolider et d'approfondir la maîtrise des éléments de langage enseignés en sixième et au cycle central. Dans le but d'enrichir la gamme de savoirs et savoir-faire et de préparer à la scolarité au lycée, on s'efforcera durant cette dernière année de collège, d'introduire quelques textes de la littérature israélienne authentiques ou remaniés ainsi que quelques extraits de presse faciles. Une liste indicative de ces textes sera proposée dans les documents d'accompagnement. Il est conseillé de choisir dans un premier temps des textes dialogués plus accessibles aux élèves.

III - PROGRAMME

3.1 Fonctions de communication

Le programme fonctionnel comporte peu de nouvelles fonctions par rapport aux programmes de sixième et du cycle central. En revanche, certaines des fonctions qui ont déjà été abordées précédemment sont enrichies par de nouvelles formulations plus complexes.

3.1.1 Relations sociales courantes

SAVOIR-FAIRE	FORMULATION	RÉFÉRENCE À LA GRAMMAIRE
<p>- établir le contact : adresser la parole à quelqu'un, mettre fin à une conversation, saluer, prendre congé.</p>	<p>בוודך הבא טוב לדאונ אותך שלום ולהתראות ושמור על קשר. תתקשר, תצלצל. דרישת שלום חמה לי... שלום וברכה. כל טוב !</p>	<p>Conjugaison au futur. Futur à valeur d'impératif.</p>
<p>- demander des nouvelles de quelqu'un ou donner de ses nouvelles.</p>	<p>איך אתה מרגיש ? מה חדש אצלך ? מה אתך ? מה העניינים ? האם חוא/היא בסדר ? אני רוצה לדעת מה שלומך/שלומה.</p>	<p>Interrogation directe et indirecte. Flexion des prépositions (אתי, אצל).</p>
<p>- demander ou répondre poliment.</p>	<p>סליחה אדוני/גברתי, את/ה יכול/ה להגיד לי... ? אפשר לקבל... ? תעביר לי... בבקשה. אתה מוכן לעזור לי ? אולי אתה יכול לעזור לי ? אפשר לבקש ממך... ? רציתי לבקש ממך... תעשה לי טובה... אם לא קשה לך, אתה יכול... חייתי רוצה... ברצון. על לא דבר. ללא ספק. בהחלט.</p>	<p>Flexion des noms courants. Flexion des prépositions (plus particulièrement ל- et מן). Infinitif complément d'adjectif ou d'invariable. Forme composée du passé pour exprimer une atténuation polie.</p>
<p>- s'excuser.</p>	<p>אלף סליחות. אני מצטער, אני מבקש סליחה, אני ממש מתנצל על מה שקרה.</p>	
<p>- remercier.</p>	<p>אלף תודות, המון תודות, נורא תודה, תודה על הכל. אני מודה לך מאוד. אני רוצה לחזור לך.</p>	

<p>- exprimer des vœux, des souhaits.</p>	<p>כל טוב תשמור על עצמך, תהיה בריא תעשה חיים, תבליה יפה ! הג שמח, אני מאחל לך שנה טובה. רפואה שלמה ! אלה ברכות ! יהיה טוב ! אני מקווה שניפגש. אני מקווה שהכל יהיה בסדר.</p>	<p>Principale exprimant un souhait suivie d'une complétive au futur.</p>
<p>- proposer</p> <p>- téléphoner, maintenir le contact, faire patienter.</p>	<p>אני מציע ש....</p> <p>שלום, רחמי נמצא ? אפשר לקבל את רחמי ? בבקשה ! נא לחמתין, בבקשה לחמתין, רגע בבקשה, רק רגע. מי מדבר ? מי רוצה אותו ? מי מבקש אותו ?</p>	<p>Phrases interrogatives. נא on בבקשה suivis de l'infinitif. Flexion de la préposition אה.</p>
<p>- écrire une lettre</p>	<p>לדויד חיקר... הברים יקרים... לדויד שלום רב... שלום וברכה... שלך, בידידות רבה, בברכה, בכבוד, בתודה מראש.</p>	

3.1.2 Échange d'informations

SAVOIR-FAIRE	FORMULATION	RÉFÉRENCE À LA GRAMMAIRE
<p>- se présenter, présenter quelqu'un</p> <p>- demander et donner des informations relatives à une autre personne sur son identité, sa résidence, son métier, son origine, ses activités, etc.</p> <p>- demander ou donner des informations sur un objet, une situation, une conversation en cours, un document.</p> <p>- demander ou donner une explication.</p>	<p>תכיר/תכירי/תכידו את ודיד בבקשה נא להכיר, זה דויד. אני שמח להכיר לכם את דויד.</p> <p>אני רוצה לדעת מי הוא, מאין הוא בא, אימה הוא גר, מה הוא עושה. אתה יודע אם הוא עובד ? מזו הגיל שלו ? הוא בגיל שלי. באיזה גיל הוא התחיל לעבוד ? הבחור שישב שם הוא הבן דויד שלי. האיש שעליו דיברתי רופא. העיר שממנה הוא בא קטנה מאוד. על מה מדובר ? במה העניין ? מדובר על</p> <p>מה מירוש הדבר ? מה זאת אמרת ?</p>	<p>Le futur à valeur d'impératif. Né suivi de l'infinitif.</p> <p>Interrogation directe et indirecte.</p> <p>L'équivalent du possessif : la préposition של fléchie.</p> <p>Propositions relatives : le pronom relatif simple et le pronom relatif composé (avec pronom de rappel).</p> <p>Le מוּעַל de verbes courants.</p> <p>État construit.</p>
<p>- parler de ce qu'on a ou pas, de ce qu'on voudrait avoir.</p> <p>- poser des questions ou parler de ce qu'une autre personne possède ou pas.</p> <p>- indiquer une quantité ou une intensité.</p> <p>- procéder à des échanges.</p> <p>- demander ou donner un objet.</p>	<p>הייתי רוצה לקבל... של מי הספר הזה ? למי שייך הספר הזה ? הוא שייך ל- ...</p> <p>יש המון אנשים כאן. יש לו מעט כסף. הוא התלמיד הכי טוב בכיתה.</p> <p>אני מבקש ממך... אפשר לקבל ... תביא לי... אפשר לקנות ממך...</p>	<p>La forme composée du passé (הייתי + participe présent du verbe).</p> <p>Le pronom possessif</p> <p>Adverbes de quantité.</p> <p>Utilisation de הכי comme superlatif de supériorité.</p> <p>Prépositions fléchies (-ל et -מן).</p> <p>Infinitif complément d'adjectif ou d'invariable.</p> <p>Futur à valeur d'impératif.</p>

3.1.3 Les repères dans l'espace et le temps

SAVOIR-FAIRE	FORMULATION	RÉFÉRENCE À LA GRAMMAIRE
<p>Situer dans l'espace</p> <ul style="list-style-type: none"> - parler de la présence, de l'absence. - demander une information sur un lieu, la manière de s'y rendre. - répondre à une question sur un lieu, situer un lieu. - indiquer une direction, un itinéraire. - décrire un changement de lieu. - utiliser des repères géographiques; décrire quelques réalités d'Israël. - décrire un document iconographique. 	<p>הוא נמצא בבית. איננו בבית, הוא אינו. הוא נוכח. הוא חסר.</p> <p>איפה יש כאן/פה דואר ? הדואר רחוק מפה ? הדואר קרוב לפה ? איך אפשר להגיע ל... ? אפשר ללכת בדגל עד... ? מה הדרך הקצרה ביותר להגיע ל... ? אתה הולך לכיוון הים. זה לא רחוק מפה. זה ממש קרוב ל... לך ישר ישר. לך קדימה ! תפנה ימינה/שמאלה. אתה נוסע צפונה/דרומה. הגליל הוא בצפון ישראל והנגב הוא בדרום. אתה נוסע צפונה. ליד העיר טבריה, נמצאת הכינרת. מקדימה/וברקע אפשר לראות... בחלק הקדמי/האחורי מצד ימין/מצד שמאל יש... במרכז התמונה...</p>	<p>Flexion de la particule אין.</p> <p>Interrogatifs de lieu. Compléments circonstanciels de lieu (prépositions adéquates). Adverbes de lieu. Comparatif et superlatif. Infinitif complément d'adjectif ou d'invariable. Impératif. Futur à valeur d'impératif. Le suffixe de direction ה .</p>

<p>Situer dans le temps</p> <ul style="list-style-type: none"> - poser une question sur un horaire ou une date et y répondre. - poser une question à propos d'un événement présent passé ou futur et y répondre. - établir des liens chronologiques : exprimer l'antériorité, la postériorité, la simultanéité. - s'enquérir de la durée ou indiquer une durée. - exprimer le futur proche. 	<p>באיזה תאריך הוא יסע ? באיזו שעה הוא עוזב ?</p> <p>באיזה יום / באיזה תורש/באיזו שנה זה קרה ? מאז המלחמה הוא לא עובד. מהמלחמה ועד היום, הוא לא עובד. באותו זמן... כמה זמן זה לוקח להגיע ל... ? כמה זמן נמשך השיעור ? הוא נמשך שעותיים. במשך כמה זמן הוא דיבר ? הוא דיבר במשך שעותיים. הוא דיבר במשך כל הסרט. ממתי ועד מתי... ? אני עומד לצאת</p>	<p>Interrogatifs.</p> <p>Conjugaisons au présent, passé, futur. Compléments circonstanciels de temps et emploi des prépositions : ב-, מ-, ל-, מאז, במשך, עד. אותו, אותה, אותם, אותן, employés comme démonstratifs avec nuance d'identité. Expression de la simultanéité à l'aide de subordinées de temps. Expression de la durée</p> <p>Futur immédiat : le verbe לעמוד suivi de l'infinitif.</p>
---	---	--

3.1.4. Expression de réactions personnelles et de goût

SAVOIR-FAIRE	FORMULATION	RÉFÉRENCE À LA GRAMMAIRE
<ul style="list-style-type: none"> - décrire son état physique ou moral. - indiquer une préférence, exprimer ses envies. - décrire ses impressions sur un lieu, une situation. - exprimer l'accord ou le désaccord, accepter, refuser. 	<p>טוב לי, לא טוב לי. אני מרגיש לא טוב היום. מוטב ש... . מתחשק לי ללכת לקולנוע. בא לי ללכת לקולנוע (לשון דיבור). זה מתאים לך / הצבע הזה מתאים לך. נפלא / נהדר / זה משגע / שיגעון ! איזה מקום נורא / איש נורא! איזה מצב עצוב ! נכון, אין בעיה, יפה זה נראה לי, זה נשמע לי טוב. זה לא נכון. לא בדיק. אני מצטער אבל אני לא יכול להסכים אתך. קשה לי להסכים אתך. אתה לא צודק. מה פתאום ! מה אתה מדבר ! זה לא יכול להיות. אני חושב שאתה מגזים. זה לא מתאים לי.</p>	<p>Tournures impersonnelles : adjectif ou verbe suivis de la préposition ל- fléchi.</p> <p>Adjectif interrogatif איזה, employé dans des phrases exclamatives. Subordonnées complétives. Flexion de la préposition (את). אתך.</p>

3.1.5. Exprimer une opinion, se justifier

SAVOIR-FAIRE	FORMULATION	RÉFÉRENCE À LA GRAMMAIRE
<p>- dire ce qu'on pense ou demander à un interlocuteur ce qu'il pense d'un objet, d'une personne, d'une situation etc.</p>	<p>לדעתני... לפי דעתי... אני מבין ש-... אני מאמין ש-... אני בטוח ש-... ברור ש-... יודע ש-... נראה לי ש-... נדמה לי ש-... איך ספק ש... מה אתה חושב על ... ? מה דעתך ... ?</p>	<p>Principale suivie d'une complétive.</p>
<p>- exprimer des réactions affectives : admiration, surprise, indifférence, désapprobation, reproche.</p>	<p>איזה יופי ! זה מקסים ! שיגעון ! משוע ! כל הכבוד ! אני לא מאמין ! איך הפתעה ! איך יכול להיות ! בחיי ! אל תשאל/תשאלו ! איך שאלה ! לא איכפת לי לא משנה.</p>	<p>Phrases exclamatives.</p>
<p>- se plaindre d'une situation.</p>	<p>זה לא בסדר. אני לא יכול יותר. הגל מאוד. זה לא מתאם הן בעיניי. אני חושב ש...</p>	<p>Expression de la défense.</p>
<p>- justifier une opinion. - exprimer l'intention. - demander un conseil - conseiller, déconseiller.</p>	<p>מה אתה מתכוון לעשות ? הייתי רוצה לשאול אותך בקשר ל-... אני רוצה להתייעץ איתך. אני מציע לך... במקומך הייתי עושה אחרת.</p>	<p>Principale suivie d'une complétive. Forme composée du passé (היה + participe présent du verbe) pour exprimer l'atténuation polie.</p>
<p>- exprimer une condition réalisable ou non.</p>	<p>אם תבוא אלי, נלך לקולנוע. אילו באת/היית בא בזמן, היינו הולכים לקולנוע.</p>	<p>Les propositions conditionnelles exprimant le potentiel (avec אם) ou l'irréel (avec אילו).</p>

3.1.6. Exprimer des volontés, des interdictions ou des souhaits

SAVOIR-FAIRE	FORMULATION	RÉFÉRENCE À LA GRAMMAIRE
<p>- exprimer une volonté ou un souhait.</p> <p>- donner un ordre, exprimer une interdiction.</p>	<p>אני רוצה שהוא יבוא. אני מבקש ממך לבוא. אני מקווה שתכל יהיה בסדר. אני מקווה שהוא יבוא בזמן.</p> <p>בוא הנה ! לך מפה ! חכה רגע ! תפסיק לדבר ! בוא ניסע ! בוא נלך ! אל תבוא ! אל תיגע לשם. לא לעשות כך.</p>	<p>Principale comportant un verbe exprimant une volonté ou un souhait suivie d'une complétive au futur.</p> <p>Flexion de la préposition מן.</p> <p>L'impératif Le futur à valeur d'impératif</p> <p>L'utilisation du verbe לבוא à la deuxième personne du singulier de l'impératif suivi du futur.</p> <p>L'expression de la défense (אל + futur).</p>

3.1.7. Les modalités de l'action

SAVOIR-FAIRE	FORMULATION	RÉFÉRENCE À LA GRAMMAIRE
<p>- émettre une hypothèse, une possibilité.</p> <p>- exprimer un regret.</p> <p>- exprimer l'obligation.</p>	<p>אולי הוא יבוא, ייתכן שלא ניסע השנת. יכול להיות שהם בקולטנו.</p> <p>הוא לא בטוח שהוא יבוא. אני תושבת שהוא יבוא. חבל שלא באתם ! אילו באתם בזמן, היינו הולכים לתיאטרון.</p> <p>הוא מוכרח לעבוד. אני חייב ללכת.</p>	<p>Principale suivie d'une complétive.</p> <p>Concordance des temps.</p> <p>Les propositions conditionnelles introduites par אם ou אילו.</p>

3.1.8. Expression discursive

SAVOIR-FAIRE	FORMULATION	RÉFÉRENCE À LA GRAMMAIRE
<p>Rendre compte de ce que quelqu'un fait, dit ou pense.</p>	<p>הוא אמר לי שהוא לא מרגיש טוב. הוא אמר לי שהוא לא יבוא. הוא רוצה שנלך אליו. ראיתי אותו עובר ברחוב. הוא חושב שהוא בסדר. אני לא יודע אם אבוא. הם שואלים אם הם מוכרחים לבוא.</p>	<p>Principale suivie d'une complétive.</p> <p>Concordance des temps.</p> <p>Interrogation indirecte.</p>

3.2. Programme grammatical

3.2.1. Morphologie

3.2.1.1. Morphologie nominale

Flexion des noms féminins (חברותה) et masculins (מכתבי) au pluriel.

Reconnaissance des formes fléchies des noms de nombre (שלושתם etc.).

Formes fléchies des prépositions : תחת, לפני, תחת, כמז, בין, בגלל, אחר, אחר.

Flexion du pronom réfléchi עצמי et de l'adjectif כל (כולי).

Flexion de la particule אין.

L'élève devra pouvoir identifier l'état construit des noms de nombre au masculin (שבעת אלפים) et au féminin (שבע מאות). Pour ces formes, on ne demandera pas plus qu'une connaissance passive.

Formation des noms d'action du פָּעַל (XXIXa), du פִּיעֵל (XIXuX) et du חִפְעִיל (haXXaXa).

3.2.1.2. Morphologie verbale

On reprendra et complétera l'apprentissage des verbes réguliers au présent, passé, futur, infinitif de toutes les conjugaisons actives ainsi qu'au נִפְעֵל. Par ailleurs, l'élève sera en mesure de reconnaître et d'identifier le présent des deux conjugaisons passives פִּועֵל et הוֹפְעֵל et de les utiliser pour les verbes les plus courants (מחמץ, מוכן, מוחץ).

Connaissance passive des impératifs autres que ceux des verbes les plus courants, déjà abordés en sixième.

Parmi les verbes irréguliers, on privilégiera ceux à seconde radicale ו et י (du type קום et שיר), à troisième radicale ה (du type שחה), à troisième radicale ה et ע (futur en א du type שחא et שחע), les futurs en א des verbes courants (אלמד). Outre le פָּעַל, les conjugaisons à connaître sont les conjugaisons actives (פִּיעֵל, חִפְעִיל) et le חִתְפְּעֵל : on s'attachera de manière générale aux formations les plus courantes (par exemple le חִפְעִיל des verbes à première radicale י : הוציא, הוריד, הוריד, הוריד). On enseignera également le futur פִּיעֵל des verbes irréguliers usuels : אקח, אהן, אטע, אלה, etc.

3.2.2. Syntaxe

3.2.2.1. Pronoms et adjectifs

Emploi du pronom réfléchi לעצמי, בעצמי, את עצמי, et du pronom réciproque זה את זה, זה לזה, זה מזה.

Les démonstratifs : le démonstratif lointain : הן, הן, הן, הן.

Emploi de אותן, אותם, אותה, אותו, comme démonstratif avec nuance d'identité.

3.2.2.2. Emploi des formes verbales

Expression de l'ordre à la seconde personne : usage du futur (תספיק לדבר) et de l'impératif (חכה רגע).

Expression de la défense (אל תקום).

Reconnaissance passive des différences d'emploi de la forme du נִפְעֵל et du פִּעוּל :

החלון שבור/החלון נשבר על ידי הילדים.

Emploi des formes périphrastiques exprimant une atténuation polie : וזייתי רוצה.

3.2.2.3. La coordination et les autres éléments d'articulation du discours

Emploi de מצד אחד... מצד שני, גם... וגם, זאת אומרת כלומר, הן... הן, לעומת זאת, ואילו, אלא, לא... ולא... בכל זאת, לכן, קודם כל, בדרך כלל.

Emploi des négations אף פעם לא et אף אחד לא.

3.2.2.4. La subordination

Complétives au participe présent après des verbes de perception (אני רואה אותו עובד ברחוב).

Subordonnées relatives avec prépositions : הבית שבו אני גר, חכיסא שאתה יושב עליה.

Subordonnées de temps : révision générale des structures apprises au cycle central, auxquelles on ajoutera les locutions : כל מעם ש-, בזמן ש-, כאשר, ברגע ש-, כל עוד, לאחר ש-, עד ש-.

On sensibilisera les élèves à l'emploi des temps (futur après עדי ש-) et à l'expression de la modalité par le futur (là où le français utilise un subjonctif : תוא רצה שתבוא) ainsi qu'au contraste entre les structures française (après avoir mangé, je suis sorti) et hébraïque (אחרי שאכלתי, יצאתי).

Subordonnées de but introduites par כדי ש-.

Subordonnées de comparaison introduites par כפי ש-.

Subordonnées de condition introduites par אם (expression du potentiel) et אילו (expression de l'irréel).

Subordonnées concessives introduites par למרות ש-, אף על פי ש-, אמילו אם.

3.2.2.5. Style direct et indirect

Concordance des temps (הוא אמר שהוא רצה לבוא/הוא אמר שהוא רצה לבוא).

Il convient d'attirer les élèves sur la différence entre la concordance des temps en français et en hébreu (Il a dit qu'il viendrait demain/מחר יבוא).

Intérogation indirecte (הוא שואל אם יקרה שיעור. הוא רצה לדעת מתי יבוא תאושבות).

3.2.3. Niveaux de langue

A partir des problèmes de norme (utilisation de הבן-יוד etc.) et d'expressions familières que certains élèves ont pu entendre et retenir lors de séjours en Israël, on mentionnera les niveaux de langue de l'hébreu israélien : niveau soutenu et niveau parlé.

On mettra en particulier l'accent sur la différence entre des tournures familières, critiquées par les puristes mais tolérées dans le langage parlé courant (ex : העץ הכי ישר לך את הספר, שלוש גנות) et des tournures véritablement incorrectes (ex: שקל, מאיטה...).

3.3. Approche culturelle

Ce programme est essentiellement axé sur le vingtième siècle et les cours d'histoire dispensés par ailleurs aux élèves de troisième. Il comporte trois parties, ce qui peut paraître fort ambitieux, mais le professeur s'efforcera de n'en présenter que les grandes étapes en particulier en ce qui concerne la création de l'état d'Israël, en établissant, toutefois, les parallèles qui s'imposent avec les cours d'histoire. Il n'est bien sûr pas question d'approfondir les différents points, mais de tracer les principaux axes de ce qui sera développé ultérieurement, au cours du second cycle. Les deuxième et troisième parties de ce programme pourront être abordées à travers des textes, des données statistiques et les événements de l'actualité.

3.3.1 Histoire d'Israël

- de la déclaration Balfour à la création de l'état, le contexte de 1914 à 1947 : l'attitude de la Grande Bretagne, les vagues d'immigration, la réaction des Arabes.
- l'ONU et le partage de la Palestine
- la guerre de 1948
- le Yishouv pendant la deuxième guerre mondiale.

3.3.2 Multiples visages de la société israélienne

- les communautés religieuses du pays : juive, musulmane, chrétienne, druze, etc.
- les composantes de la population israélienne et la diversité des patrimoines culturels.

3.3.3. Brève présentation de la vie politique israélienne

- l'organisation du système politique (président, premier ministre, Knesset)
- les principaux partis.

3.4. Lexique

Afin d'aider les enseignants dans l'élaboration des sujets du diplôme national du brevet des collèges, le lexique présenté comporte environ mille mots qui couvre les quatre années du collège. Ce lexique n'est pas organisé par thème, comme dans le programme de langue vivante 2, mais par ordre alphabétique ; y figurent également les termes grammaticaux. Les verbes sont donnés au passé, 3ème personne du masculin singulier.

Ce lexique ne prétend pas à l'exhaustivité, il se veut plutôt un guide pour le professeur qui demeure libre d'y ajouter ce qu'il souhaite en fonction des besoins particuliers de la classe. N'y sont pas intégrés les chiffres, tant ordinaux que cardinaux, ni les jours de la semaine ou les noms de mois du calendrier civil. N'y figurent pas non plus les états construits : l'enseignant les forgera à partir des différents substantifs.

Sont proposées par ailleurs deux listes complémentaires : l'une contient un choix de termes nécessaires à l'enseignement de la civilisation juive et israélienne, l'autre les principaux toponymes de la géographie israélienne.

	אנגלית	או (מאו)	⊗
בבקשה	אנגלית	או (מאו)	⊗
בגד	אנחנו	אח	
בגלל	אני	אחורי	אב
בדיוק	אננס	אחות	אבא
בדיקה	אסור	אחר	אבד
בדק	אסף	אחר	אבוקדו
בדרך-כלל	אָף	אחרון	אבטיח
בהיר	אפה	אחרי	אביב
בובה	אפור	אחרי-כן	אבל
בוודאי	אפילו	אחר-כך	אבן
בול	אף-על-פי ש-	איזה , איזו	אגדה
בוקר	אפשר , אי-אפשר	איחור	אגס
בחור , בחורה	אצבע	איחל	אדום
בחינה	אצל	איחר	אדון
בחר	ארוחה	איך	אדם
בטח	ארוך	איכפת ל	אדמה
בטחון	ארון	אילו	אהב
בטוח	ארז	אילן	אהבה
בטן	אריה	אין	או
ביחד	ארץ	איפה	אוויר
בילה	אש	איש , אישה	אוזן
בין	אשכולית	אכל	אוטובוס
ביצה	אָת	אָל	אוכל
ביקור	אָת	אָל	אולי
ביקר	אתה	אלא	אולפן
ביקש	אתם	אָם	אוניברסיטה
בירה	אתמול	אָם	אוניה
בישל	אתן	אמא	אופנה
בית		אמבטיה	אופנוע
בית-חולים	⊕	אמצע	אופניים
בית-כנסת	בא	אמת (באמת).	אורז

דתי	Ⓓ	Ⓔ	בית-קפה
	דאג	גב	בית-ספר
Ⓙ	דבר	גבוה	בכה
האם	דבש	גבול	בכל-זאת
האמין	דג	גבינה	בכלל
הבדל	דגל	גבעה	בלונדיני
הבטיח	דואר	גבר , גברת	בלי
הביא	דוב	גג	במקום
הביט	דוגמה	גדול	במשך
הבין	דוד , דודה	גדל	בן
הגיד	ד.ק.א	גוף	בן-אדם
הגיע	דומה	גופייה	בן-דוד
הדליק	די (מדי)	גזר	בנה
הוא	דיאטה	גיאוגרפיה	בניין
הודה	דיבר	גיטרה	בגנה
הוזה	דייל , דיילת	גינגי	בנק
הופיע	דיסקוטק	גינה	בעד
הוציא	דירה	גיר	בעל
הוריד	דלת	גלויה	בערך
הורים	דם	גלידה	בקבוק
הזכיר	דעה	גם	ברזר
הזמין	דפק	גם-כן	בריא
הזמנה	דק	גמר	בריאות
החזיק	דקה	גן	בריכה
החלטה	דרום	גננת	ברך
החלט (בהחלט)	דרוש	גר	ברכה
החליט	דרישה	גרבונים	בשביל
היא	דרך	גרב , גרביים	בשר
היה	דרכון	גשם	בת
היסטוריה	דשא		בת-דודה
היפך (להיפך)	דת		בתוך

חדש	ורוד	הקשיב	הכין
חודש		הר	הכיר
חול	Ⓢ	הראה	הכניס
חולָה	זאב	הרבה	הכנסה
חולצה	זאת	הרג	הלך
חום	זה	הרגיש	הם
חום	זהב	הרוויח	המשיך
חומה	זהירות	הרים	המשך
חומס	זוג	השאיר	המתין
חוף	זול	השתוף	הן
חופש	זו	השתמש	הנה
חוץ	זית	השתתף	הסביר
חורף	זכר	התאים	הסכים
חוש	זכרון	התגעגע	הסכם
חושך	זמן	התחיל	הספיק
חזק	זקן	התחלה	הסתכל
חזר	זקן	התחתן	העביר
חזרה	זר	התכוון	הפך
חי	זרק	התכוון	הפסיק
חיה		התלבש	הפסקה
חיב	Ⓢ	התנצל	הפתעה
הייל	חבילה	התעורר	הצגה
חיים	חביתה	התעמלות	הצטער
חיכה	חבל	התפלל	הציג
חילק	חבר , חברה	התקלח	הציל
חילוני	חברה	התקשר	הציע
חינוך	חבש	התרחץ	הצליח
חינם	חג	התרחש	הצלחה
חיפש	חגורה		הצעה
חכם	חגר	Ⓢ	הקים
חלב	חדר	וילון	הקמה

כהה	יכול	טיול	חלום
כובע	ילד	טייל	חלון
כוח	ים	טיילפן	חליפה
כוכב	ימין	טיילת	חלם
כוס	יער	טיסה	חלק
כורסה	יפה	טיפה	חלש
בחול	יצא	טיפל	חם
כי	יציאה	טיפש	חמאה
כיור	יקר	טלוויזיה	חמור
כיוון (בכיוון)	ירד	טלפון	חן
כיכר	ירוק	טעות	חנוכת-בית
כינור	ירח	טעים	חנות
כיס	ירקות	טעם	חגיגה
כיסא	יש	טרמפ	חסר
כיפה	ישב		חפץ
כירת-גז	ישן	י	חצאית
כיתה	ישר	יבש	חצי
כך , ככה		יד	חצר
כל	⊕	ידוע	חשב
כלב	כאב	ידיעה	חשבון
כלה	כאב	ידע	חשוב
כלום	כאילו	יהודי	חשמל
כלי	כאן	יוגורט	חתול
כל-כך	כאשר (כש)	יום	חתונה
כמה	כבד	יום הולדת	חתיכה
כמו	כבוד (לכבוד)	יופי	חתן
כמעט	כביש	יותר	
כן	כבר	יחד	⊕
כניסה	כדאי	יחיד	טבע
כנראה	כדור	יין	טוב , טובה
כסף	כדי	ייתכן	טחינה

מטוס	מהנדס	למד	כעס
מטפחת	מהר	למטה	כף
מטרייה	מובן	למעלה	כפי
מי	מודעה	למרות	כפית
מיד	מוות	לעומת זאת	כפר
מיהר	מוזיאון	לפי	כרטיס
מיוחד	מוזר	לפני	כתב
מיטה	מוכן	לפני-כן	כתובת
מיים	מוכר	לפעמים	כתום
מילה	מוכר	לקח	כתיבה
מילון	מוכרח	לשון	
מין	מול (ממול)		Ⓢ
מיץ	מונית	Ⓜ	לא
מישהו	מוסיקה	מאוד	לאט
מכה	מופע	מאה	לאן
מכולת	מוקדם	מאוחר	לב
מכונה	מושב	מאושר	לבד
מכונית	מושבה	מאין	לבן
מכונת-כביסה	מותר	מבחן	לבריאות
מכירה	מוג-אוויר	מגפיים	לבש
מכנסיים	מזוודה	מגרש	לגמרי
מכר	מזכירה	מדבר	להתראות
מכתב	מזל	מדוע	לוח
מלא	מזלג	מדיה-כלים	לחי, לחיים
מלוכלך	מזרח	מדינה	לחם
מלון	מחיר	מדעי-הטבע	לחמניה
מלח	מחלה	מדף	לילה
מלחמה	מחנה	מדרגה	לימד
מלך	מחר	מדרחוב	לימוד
מלפפון	מחשב	מדריך	לימון
מלצר	מטבח	מה	לכן

נשק	נח	מרוצה	ממש
נתן	נחמד	משהו	ממשלה
	ניגן	משחק	מן
Ⓢ	ניסה	משטרה	מנה
סבא	ניסיון	משכורת	מנהל
סבון	ניקה	קשמש	מנורה
סבל	ניר	משפחה	מסודר
סבלנות	נכד	משקפיים	מסוכן
סבתא	נכון	משרד	מסיבה
סגול	נכנס	מת	מסכן
סגור	נמאס	מתוק	מסעדה
סדר (בסדר)	נמוך	מתי	מספיק
סדר-יום	נמצא	מתמטיקה	מספר
סודר	נסיעה	מתנה	מסר
סוכר	נסע		מעט
סוכריה	נעים	Ⓣ	מעלית
סוס	נעל	נא	מעניין
סוף	נעליים	נגד	מערב
סופרמרקט	נער	נגש	מפה
סטודנט	נפגש	נדמה	מפני ש-
סטייק	נפל	נהג	מפתח
סיבה	נפלא	נהג	מצא
סידר	נקי	נהדר	מצב
סיפור	נר	נהר	מצוין
סיפר	נראה	נוח	מצח
סכין	נשאר	נוכח	מקלחת
סכנה	נשבר	נולד	מקסים
סל	נשיא	נוף	מקצוע
סלט	נשיקה	נורא	מקרה
סליחה	נשם	נושא	מקרר
סמוך	נשמע	נוכר	מר

פעם	עצם	עזרה	סנדוויץ
פקיד	עצמאות	עט	סנדל
פרה	עצר	עייף	ספה
פרח	ערב	עיין	ספסל
פרי (פירות)	ערבי	עין , עניים	ספק (ללא ספק)
פשוט	ערך	עיפרון	ספר
פתאום	ערך (בערך)	עיקר	ספרות
פתוח	עשה	עיר	ספרייה
פתח	עשיר	עישן	סרט
	עתון	עכשיו	סתיו
Ⓢ	עתונאי	על	
צבא	עתיד	על-יד	Ⓢ
צבע	עתיק	על-ידי	עבד
צד		על-פי	עבודה
צדק	Ⓢ	עלה	עבר
צהוב	פאב	עלייה	עברי
צהורים	פגש	עם	עברית
צוואר	פגישה	עם	עגבניה
צורה	פה	עמד	עגלה
צורך	פֶּה	עמוד	עד
צחק	פח-אשפה	ענבים	עדיין
ציבורי	פחד	ענה	עונה
ציור	פחות	עני	עוגיה
צייר	פיג'מה	עניבה	עוד
צילום	פינת-אוכל	עניין	עולה
צילם	פיצה	עסוק	עולם
ציפור	פלאפל	עסק	עונה
ציפס	פנה	עף	עוף
צלצול	פנוי	עצה	עורך-דין
צלצל	פנים	עצוב	עזב
	פסנתר	עצל	עזר

רק	רגע	קיר	צמא
רקד	רדיו	קל	צמח
רשות	רהיט	קלטת	צעיר
רשימה	רוב	קם	צעצוע
רשע	רובע	קמח	צעק
	רוח	קנה	צפון
Ⓢ	רומן	קניון	צר
שאל	רזפא	קניות	צרה
שאלה	רזה	קפה	צריך
שאר	רחב	קפיטריה	צרפתית
שב	רחוב	קפץ	
שבוע	רחוק	קצה	Ⓣ
שבור	רחץ	קצר	קבוצה
שביתה	רטוב	קצת	קבוע
שבר	ריב	קר	קבע
שבת	ריבה	קרא	קהל
שגיאה	ריח	קרה	קודם (קודם כל)
שדה	רימון	קרוב	קו
שדרה	ריצפה	קרובים	קול
שוב (עוד פעם)	ריק	קריאה	קולנוע
שווה	ריקוד	קשה	קומה
שוטר	רך	קשר	קונה
שולחן	רכב		קונצרט
שום(דבר)	רכבת	Ⓤ	קופה
שונה	רמזור	ראה	קופסה
שועל	רע	ראש	קושי
שופט	רעב	ראשון	קטן
שוק	רעש	רב (זמן רב)	קטע
שוקולד	רץ	רבע	קיבל
שורה	רצה	רגיל	קיווה
שושנה	רצון	רגל	קיץ

תיקן	שתה	שָׁם	שחור
תכף	שתק	שָׁם	שחקן
תלוי		שמאל	שטיח
תלמיד , תלמידה	ת	שמח	שיחה
תמונה		שמיים	שיחק
תמיד	תאור	שמן	שייך
תנאי	תאטרון	שמן	שילם
תנועה	תאר	שמע	שימחה
תעודת-זהות	תאריך	שמר	שימלה
תפוז	תה	שמש	שיעור
תפוח	תודה	שן (שיניים)	שיר
תפוח-אדמה	תוך	שנא	שירות
תפוס	תוכנית	שנה	שירותים
תפילה	תור	שעון	שכב
תפט	תורה	שער	שכונה
תפקיד	תחנה	שפה	שכח
תקופה	תחת	שפת-ים	שכן
תקליט	תחתונים	שק	שבר
תרגיל	תיאבון (ב)	שָׁקט	של
תרנגול	תיכון	שָׁקט	שלג
תרופה	תינוק	שקל (ש"ח)	שלום
תרמיל	תיק	שקר	שלח
תשובה	תיקוה	שָׁר	שלם
		שָׁר	שָׁם

Vocabulaire propre au domaine culturel

קדוש	ניסן	יום הכיפורים (כיפור)	אב
קיבוץ	סביבון	יום העצמאות	אגדה
קידוש	סדר (של פסח)	ישיבה	אדר
ראש השנה	סוכה (סוכות)	כותל (הכותל המערבי)	אלוהים
ראש חודש	סיון	כיפה	אלול
רב, רבי	סעודה (סעודה שלישית)	כנסת	בר-מצווה
רעשן	עולה חדש	כסלו	ברית-מילה
שבועות	עלייה	כ"ב	בת-מצווה
שבט	פורים	כתובים	גן-עדן
שופר	פסוק	מגילה	הגדה
שמחת-תורה	פסח	מגן-דוד	חלה
תורה	פרק	מדינת-ישראל	חמץ
תקווה (התקווה)	צדיק	מדרש	חנוכה
תלמוד (תלמוד תורה)	צדקה	מזוזה	חנוכייה
תנ"ך	ציון	מגורה	חשוון
תפילין	ציונות	מצה	טבת
תשעה באב	ציוני	מצווה	ט"ו בשבט
תשרי	קבלת שבת	נביא (נביאים)	טלית

Toponymes

מדבר סני	ירדן	הרי יהודה	אילת
מצריים	ירושלים	חיפה	ארץ ישראל
נגב	ישראל	טבריה	גולן
סוריה	כינרת	חרמון	גליל
תל-אביב	לבנון	ים המלח	הים התיכון
			הירדן